

[Jørgen Jensen.]

virksomhed, som lukkede den 23. december og meddelte arbejderne, at nu var den altså lukket, trådte i likvidation. De har endnu ikke fået deres løntilgodehavende for december måned. Og det er ikke, fordi der ikke har været presset på fra organisationernes side, men det er en kendsgerning.

Den anden er en virksomhed ikke så langt fra den første, hvor man i den sidste uge har fjernet halvdelen af maskinerne, ingen ved hvorhen, men til udlandet. Det er da givet, at der kan komme en situation her, hvor man bliver nødt til at gribe til forskellige midler, for at man ikke skal blive helt til grin, og for at man kan sikre sig sine penge. Derfor må jeg sige, at lovforslaget har sikret et helt andet sigte, og det har været nævnt tidligere, nemlig at skabe usikkerhed, skabe uklarhed om, hvad der i virkeligheden sker på arbejdsmarkedet, og derfor kan vi ikke medvirke til dets gennemførelse.

Arbejdsministeren taler om, at man griber ind i parternes frie forhandlingsret. Kunne vi ikke blive fri for den i en diskussion med fremskridtspartiet? Den frie forhandlingsret har I fjernet, den eksisterer ikke mere, så den behøver vi ikke at diskutere, ej heller i forbindelse med et forslag fra fremskridtspartiet.

Kurt Hansen (VS):

Nu har vi hørt nogle betragtninger, der går på, at det her lovforslag fremsat af fremskridtspartiet er et af de forslag, der ligger øverst på top ti-listen i forbindelse med at få undergravet det arbejdsretlige system. Jeg vil godt sige, for at der ikke skal være nogen form for misforståelse, at jeg har ikke nogen forkærlighed for det arbejdsretlige system, lige så lidt som jeg har nogen forkærlighed for det her forslag. Jeg mener, at det er et klart forsøg på yderligere at undergrave arbejderklassens aktionsmuligheder. Så er det sagt så klart og præcist, som det kan siges.

Nu har vi jo herinde i tinget igennem en del debatter diskuteret problemerne omkring blokade, og vi må nok formode, at der ligger et resultat fra det arbejde, der er foregået i folketingsretsudvalg og arbejdsmarkedsudvalg, som indskærper begreberne omkring iværksættelse af blokade ude omkring på arbejdspladserne. Det her er bare

en lille bitte overbygning, en lov, der skulle være med til at forhindre blokade fra de arbejdere, der var ansat på f. eks. en fabrik som Boi-Wo, hvor man i nattens mulm og mørke forsøgte at fjerne maskinerne, og hvad der i øvrigt var af aktiver. Lovforslaget prøver at tilgodese de arbejdsgivere og kapitalejere, som søger at fjerne enhver form for aktiv i nattens mulm og mørke. Det vil VS ikke være med til under nogen omstændigheder, vi går tværtimod ind for, at man har så brede aktionsmuligheder som overhovedet muligt.

Nu har der været snakket en del om mulighederne i forhold til Lønmodtagernes Garantifond. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren rent konkret, hvor mange af de krav, der bliver indgivet til Lønmodtagernes Garantifond, der bliver efterkommet. Jeg er godt klar over, at man ikke kan give et tal på det, men jeg vil spørge arbejdsministeren, om det ikke er muligt at angive en procent. Jeg mener at have læst — jeg kan ikke huske, om det er i Lønmodtagernes Garantifonds årsberetning, eller det er i et bilag fra arbejdsmarkedsudvalget — at der er tale om ca. 60 pct. Hvis det er tilfældet, vil jeg godt bede arbejdsministeren om at bekræfte det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tange) (FP):

Jeg har jo ikke meget at takke de forskellige ordførere for, men jeg håber, at når vi under udvalgsbehandlingen får forklaret, hvad lovforslaget egentlig drejer sig om, vil de forskellige partier ændre opfattelse i nærværende sag.

For at der ikke skal dannes myter, og for at der ikke skal være mulighed for fejltagelser, vil jeg gerne sige, at fremskridtspartiet går ind for stærke fagforeninger, og vi gør det ud fra to hovedsynspunkter. Det ene er, at det er stærke fagforeninger, der er med til at holde orden på arbejdsmarkedet, og det andet er, at det er stærke fagforeninger, der er med til at sørge for, at ingen arbejder og lønmodtager misbruges og udnyttes af andre. Men dermed være ikke sagt, at vi ikke vil gribe ind, når vi mener, at de fagforeninger, vi har, og som vi mener er stærke, misbruger deres magt. Det mener vi de gør i et tilfælde som dette, hvor der er tale om blokader over for konkursboer, likvidations-